

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Ing. Bc. N. T.**, zastoupena Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Univerzita Karlova**, se sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2017, č. j. UKRUK/11378/2016-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 9 A 36/2017 – 182,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 2. 1. 2017, kterým rektor Univerzity Karlovy zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy o nepřijetí žalobkyně ke studiu doktorského studijního programu Fyzika. Současně požádala o osvobození od soudních poplatků.

[2] O žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků městský soud rozhodoval opakovaně, naposledy ji zamítl usnesením ze dne 30. 8. 2018, č. j. 9 A 36/2017 - 137. Kasační stížnost žalobkyně proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. 11. 2018, č. j. 1 As 316/2018 - 38. Městský soud poté žalobkyni vyzval k úhradě soudního poplatku, poučil ji o následcích nezaplacení a napadeným usnesením řízení o žalobě zastavil, neboť soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen.

[3] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost a požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 31. 10. 2019, č. j. 1 As 321/2019 - 55, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost představuje zjevně bezúspěšný návrh. Stěžovatelka totiž fakticky brojila proti tomu, že ji v řízení před městským soudem nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku. Tato otázka však již byla Nejvyšším správním soudem přezkoumána. Je nesporné, že projednávaná věc podléhá soudnímu poplatku, stěžovatelka byla k zaplacení poplatku řádně vyzvána a poplatek nezaplatila, v tomto směru ostatně ani nic nenamítala

(obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2018, č. j. 5 As 164/2018 - 71, a usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 3. 2019, sp. zn. I. ÚS 3982/18).

[5] Usnesením ze dne 31. 10. 2019, č. j. 1 As 321/2019 - 55, soud zároveň vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost. Soud stěžovatelku taktéž poučil, že nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti zastaví; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky pro doručování doručeno fikcí ve čtvrtek dne 21. 11. 2019, stanovená lhůta tak uplynula v pátek dne 6. 12. 2019. Stěžovatelka na toto usnesení reagovala podáním ze dne 22. 11. 2019 označeným jako „Odvolání proti usnesení o neustanovení advokáta“, v němž mimo jiné uvedla, že soudní poplatek nemůže zaplatit, neboť je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jí mohla vzniknout újma na zdraví pro nedostatek léků a nedostupnost zdravotní péče, a dále zopakovala, že její majetkové poměry jí neumožňují poplatek uhradit. Dne 9. 12. 2019 pak doložila plnou moc udělenou advokátovi, soudní poplatek však ve stanovené lhůtě nezaplatila.

[6] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z dikce § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[7] S ohledem na obsah podání stěžovatelky ze dne 22. 11. 2019 se Nejvyšší správní soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány důvody postupovat podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, podle něhož soud řízení pro nezaplacení poplatku nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Soud však může i v případě podání žádosti účastníkem podle § 9 odst. 1 písm. c) zákona o soudních poplatcích řízení zastavit po uplynutí lhůty stanovené k zaplacení soudního poplatku, pokud neshledá důvodnost takové žádosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2013, č. j. 2 As 169/2012-11).

[8] V tomto případě soud dospěl k závěru, že skutečnosti umožňující použití výše uvedeného ustanovení zákona o soudních poplatcích nejsou naplněny. Předmětem přezkumu v tomto řízení o kasační stížnosti je usnesení městského soudu o zastavení řízení o žalobě v důsledku nezaplacení soudního poplatku za žalobu a jak již Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 31. 10. 2019, č. j. 1 A 321/2019 - 55, kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem, který není způsobilý zvrátit rozhodnutí krajského soudu. Nelze tak identifikovat žádné nebezpečí z prodlení, z něhož by stěžovatelce mohla plynout újma. Pokud pak okolnostmi, které sama uvedla a které jí údajně neumožňují uhrazení soudní poplatku, má na mysli nedostatek prostředků na úhradu léků v důsledku zaplacení soudního poplatku, pak je třeba uvést, že tyto okolnosti v podání ze dne 22. 11. 2019 nijak blíže nedoložila (například zda se v současnosti jedná o nějaké mimořádné vydání za léky související s jejím aktuálním zdravotním stavem). Jak plyne z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, smyslem ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích je zohlednit situaci, kdy poplatník soudního poplatku je ochoten a schopen soudní poplatek uhradit, ale zabránila mu v tom jiná událost, nikoliv situaci, kdy poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně

rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává. Rovněž pak to, že poplatník nesouhlasí s důvody, pro které mu nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, není důvodem pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3115/2015).

[9] Nejvyšší správní soud proto neshledal důvodů pro aplikaci § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích a s ohledem na to, že stěžovatelka ani přes výzvu soudu a řádné poučení soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila, zastavil soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu